

Alte Drucke

**DE NOTHIS || SPVRIISQVE FILIIS.|| LIBER SINGVLARIS ||
Gabrielis Palaeoti, S. Romanae Ecclesiae || Cardinalis, ac
Bononiensis || Iurisconsulti.|| IN ...**

Paleotti, Gabriele

Frankfurt/Main, 1574/(1573)

VD16 ZV 26219

CAP. XLVI.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-149688

- 3 *Intell. c. per venerab. in fin. Qui fil. legit.*
 4 *Intell. cum haberet, de eo qui dux. in matrimonium.*
 5 *Quibusunque spurijs hodie alimen. debentur.*
 6 *Ius Canon. sequitur ius naturale.*
 7 *Spury quare iure Canon. quandoq; filij non appellantur.*

C A P. X L V I.

EX ciuilis, quæ summo
 plerunque iure nititur, na-
 tos ex illicitis nuptijs eo est
 odio persecuta, vt præter-
 quam quod illis paternam
 successionem interdixerit,

nec dignos etiam putarit (contra natura-
 lem omnium animantium instinctum)

1 qui à patre alerentur, *a* aut qui erga pa-
 trem, eandem pietatem possent exercere.
 Scriptum enim erat in lege 12. tabularū,

b E meretrice natus patrem non alito.

Quod & apud Athenienses, Solonis lege

cautū fuisse dicitur, *c* ob id fortè, quod

qui cum mulieribus familiaris ac licen-
 tius præter decorum viuit, is facile decla-

rat, se non liberorum gratia ad eam rem

impelli, sed voluptati potius indulgere. Is

T 3 itaq;

a Auth. ex
 complexu. C.
 de ince. nup.
b Hist. Iur.
 ciu. lib. fec.

c Plutarc. in
 Solon.

itaque & eius rei fructu caret, nec sibi inq
parentis in liberos reliquum facit, cum
illis ipsa procreatione, dedecus potius &
ignominiam attulerit. Contra hæc tamē
hodie stat Pontificium ius, *a* quod ab o.
mnibus creditur plurimum illegitimis
filijs fauere, eisq; alimenta saltem, a paren
tibus concedere. Quamuisq; eodem iure
& alia extet sanctio, huic prima facie con
traria, in qua summus Pontifex legis ciui
lis duritiem quammaximē amplecti, vi
detur, *b* interpretes tamen hæc inter se
concilianda tradiderunt, *c* vt Pontifex
ibi, *d* secundum summum & strictum
ius, hic ex æquo & bono fuerit locutus.
e Mihi verò hæc distinctio absurdissi
ma semper visa est, cum is qui hoc pa
cto leges inter se componere quærit, taci
tē significet, alteram ab altera corre
ctam esse, vt Bartolus docuit. *f* Quis au
tem in legibus hoc vnquam ausit affirma
re, nisi verba ipsa hoc aperte demonstrēt?
g Adde ridiculum hoc potius esse, vt
Cælestinus I I I. primus æquitatis & be
nignitatis illius author, *h* potuerit Inno
centij I I I. seueritatem *i* abrogare, cum
prius ille, vt apud Platinam & alios com
pertum est, è vita migrauerit, quàm In
nocentius ad Christianæ Reipublicæ gu
bernacula esset adscitus. Ego vt re vera
fatear

a c. cum ha
beret. in fi. de
eo qui dux. in
matr.

b c. pervene
ra. in fin. qui
fil. legi.
c Gl. d. c. cum
haberet.
d in d. c. per
venerab.

e d. c. cum ha
beret.
f Bart. l. Plau
tius, de aur. &
arg. leg. & in
l. cotē. §. qui
maximos, de
püb.
g l. præcipi
mus, in fi. C.
de appell.
h d. c. cum ha
beret, secun
dum vet. im
press.
i d. c. perve
nerabilem.

fatear, nihil ex Innocentij verbis *a* ne-
cessario elici puto, quod ad rem faciat, si-
quidem is eo in loco id tantum contem-
3 dit, ne filijs ex adulterio natis, temerè &
absque iustissima causa legitimorum iu-
ra concedantur. Quod cum nobili illi
Pessulano, qui id petierat, velit persuade-
re, inuehitur quodammodo Pontifex in
illegitimorum stirpem, ostenditq; vtrius-
que sacre legis autoritate, quam fue-
rint semper detestabiles, demum & ci-
uiliu constitutionum vitur testimonio,
quæ illis nec alimenta permittebant.
Non igitur hæc approbando, sed potius re-
ferendo, atque ex his opinionem suam ma-
gis adiuuando, Pontifex hæc asserit. Sci-
mus enim ex ijs quoque licere argumen-
tum sumere ad aliquid demonstran-
dum, quæ hodiè antiquata sunt, cum a-
liàs in usu essent. *b* Miror ego tamen, cum *b* Gl.c. no-
apud omnes receptissimum sit, hodiè Iu-
re Pontif. hoc specialiter introductum, vt
spurijs alimenta debeantur, non habe-
re Doctores vllum sat validum & fir-
mum huius opinionis propugnaculum,
quo id aperte significetur. Etenim
4 Cælestini decretum illud, *c* quod vul-
gò adducitur, si quis accuratius animad-
uertat, non ita illegitimorum causam fo-
uet, vt ceteri sibi persuasum habent:

T 4

quod

b Gl.c. no-
uit. ver. quicū
que, de iud.
Bart. l. fin. de
fals.

c d.c. cum ha-
beret.

quod vt clariùs ostendam, factum id referam, quod ibi propositum est. Nupserrat Aurelia Alexandro, constanteq; matrimonio, Alexander cum Liuià adulterium commiserat, eius rei accusatus, vt se à crimine tueretur, adulteram omninò abiurauit, paucis pòst diebus rursus Liuię consuetudinem repetijt, contemptaq; omni iurisiurandi & coniugij, quod sibi cum Aurelia intercedebat, religione, cū Liuià nouum cesebrat matrimonium, cumq; ea vitam degere incipit suam. Moritur pòst Aurelia, quare hic dein cum Liuià decem perpetuò moratur annos, totidemq; ex ea statim suscipit filios: defertur hoc negociū Pontifici, responderis, quòd cū non liceat eam ducere in matrimonium, quam quis polluit per adulteriū, propterea separandam esse hanc Alexandri & Liuię coniunctionem, cū vxoria non sit, sed penitus illicita, filijs tamen ex ea consuetudine natis, necessaria à patribus debere subministrari. Hic ego animaduerto inprimis, filios non natos esse viuente prima vxore, sed post eius mortem, sicq; non adulterinos esse, vt vulgò creditur. Deinde, secundum id matrimonium Iure ciuili subsistere potuisse, ex quo nouo consensu post primę vxoris obitu fuerat firmatum, ^a & quamuis Ius Canonicum

^a arg. l. cūm
dux, in fin. de
capt. & post.
reu.

cum diuersum videatur, quod huiusmodi coniugium non admittit, quod suspicatur ne viuentē prima vxore quid cōtra illius vitam fuerit machinatum, videmus tamen & hoc Iure quandoque secus esse, & matrim. probari: *a* propterea quod ad filios attinet, cū ex damnato coitu reuera procreata dici nequeant, *b* & fortē etiam non prorsus illegitimi censeantur, exemplo eorum, qui ex clandestinis nuptijs suscipiuntur, *c* potuerintq; bona inter se matrimonij fide, eorum parentes fortasse congregari, nil mirum est, si eos a parentibus iussit Cælestinus Pont. educari. Non tamen inde ad quoscunque spurios sumendum argumentū fuit, vt Doctores nostri solent, cū hi in eorum numero, longo sanē interuallo nō sint reponendi, & fuerintne verē illegitimi, non omnino Pont. declarat. Hæc tamen vix effaria audeo, cū a contraria opinione dissentire maxima hodie sit religio. Sanē Bald. id quandoque putauit, *d* Ius Pont. nō omnibus spurijs quo ad alimēta prospectasse, sed ijs tantū, qui non ex nefarijs, aut valde odiosis congressibus essent concepti, in ijs enim Ius ciuile adhuc esse seruandum, cū & Iure Canonum hi filiorum nomen non mereantur. *e* Ego vero ita sentio, si Ius Canon. benignitate

a c. 2. 3. 31. q. 1. Abb. c. 1. co. 1. de eo qui duxit in mat. b diximus supra c. 40.

c Abb. ca. lator. qui fil. legi. nu. 6.

d in Auth. ex complexu. C. de inc. nupt.

e ca. 1. 35. q. 7.

quadam tantum, & pietate adductum est, ut hæc alimenta illegitimis decerneret, prout omnes aiunt (quamvis nihil de hac re apud nos satis certum reperiam, ut modo dixi) credere hoc generaliter in quibuscunque deinde illegitimis filijs interpretandum. *a* Cum enim hæc educatio à Iure naturali proficiscatur, *b* quid æquius est, quam putare Ius Pont. cunctis his animatibus prospicere voluisse, quod totum naturali quadam nititur equitate? *c* Accedit, quod hoc favore filiorum inducitur, quod hoc fauore filiorum inducitur, ne ij qui nihil deliquerunt, tam acriter puniantur. *d* Cur non ergo hoc ad omnes quomodocumque cõceptos pertineat, cum ubique eorum æqualis sit venia, æqualis innocentia? Quod ergo *e* dicitur, nec Iure Can. hos quandoque filios vocari, id ego successionis tantum ratione intelligo, eò quod si filij dicerentur, ijdem & hæredes esse putarentur, *e* hi vero non quidem succedunt, *f* sed tantum iure alimentorum filij nomen retinere solent. *g*

AN ÆQUE IN CÆSARIS iurisd. ac terris ecclesiæ, alimenta spurij debeantur.

I. Quæ ratione Iure Can. Spurij sint alendi.

2. Ho-

a Garz. in
tract. de ult.
fi. iur. nu. 114.
112.

b Inst. de iu.
nat.

c Bald. l. fi. in
prin. C. de iu.
delib.

d c. nasci. 56.
dist.

e c. dicat. 32.
q. 4.

f d. c. 1. 35. q. 7

g Dec. ca. per
ruas, de pro-

ba. l. col. Go-

zad. conf. 13.

sum. 47. 55.

- 2 Homines ad quem finem in lucem veniant.
- 3 Peccatum videtur, non subuenire indigentibus.
- 4 Spurijs secundum naturam sunt filij.
- 5 Duplex vinculum in filijs legitime natis agnoscitur.
- 6 Pater prohibere nō potest, ne spurijs alatur, aut nepotes ex ijs.
- 7 Alimentorum nomine quid veniant.
- 8 Spurijs ab hæredibus patris alii debent.

CAP. XLVII.

Ateamur iam, vt cæteri volunt, spurijs hodie ex lege Pontificia alimenta à parentibus esse præbenda, dicemus ne tamen hoc vbiq; locum sibi vendicare? an

verò sicut in cæteris causis, in hac quoque materia, leges ciuiles in Cæsaris Iurisd. Pontificias in Ecclesiasticas esse seruandas? *a* Scio quidem multos esse, qui hac ratione ducti, in terris tantum ecclesiæ hæc locum habere velint, *b* pro quorum sententia & id facit, quòd cum hæc æquitas à Cælestino Pontifice promulgatur, *c* verba is sua in ecclesiasticum

a ca. si duob.
in fi. de appe.
c. fi. cum Glo.
de arbit. in 6.
b Imo. l. Lucius. §. fin. de leg. 1. Alexan. conf. 74. in 3.
Ias. Aut. res qua. C. com. de leg. pe. co. Fel. c. ecclesiæ, de consi. num. 45.
c in d. c. cum haberet.

sticum